

Дах Природе

Мирослав Јеремиић

ИЗЛОЖБА ФОТОГРАФИЈА

ГАЛЕРИЈА НАРОДНОГ МУЗЕЈА ВАЉЕВО

2023

Поводом пуних 70 година живота и 55 година бављења фотографијом.

Над животом
ДЕСАНКА МАКСИМОВИЋ

I

Осећам, полудећу пролећа овог
због неке далеке лепоте.

Смејем се,
а све ми је као да суза нека
огромна у мени сија,
и као да туга тешка
кроз мене протиче.
Смејем се,
а све као да ме се душа чија
горко дотиче.

II

Осећам, полудећу пролећа овог
због неке далеке лепоте
под небом рођеног бола,
и занесена лутаћу
испод звезданих кола.

И ма где била, увек ћу
бити на високом брегу
испод самога свода.
И ма шта гледала,
видећу на водама сенку брода.

И када лета буду
и узри на њивама клас,
чиниће ми се да чујем
злослутница раних
благо растужен глас.

И ма сунце сијало,
ја ћу чути шапате
младе априлске кише.
О, полудећу, полудећу
и нећу никада више
из пролећа овога побећи,
и вечно ћу о њему снити.

Ни опазити нећу
живот што тек ми нагли;
а прошлости за мном стаза,
као змија,
у мален котур ће се свити
и нестати у магли.

Над животом
ДЕСАНКА МАКСИМОВИЋ

III

И осећам, остаћу жедна
ове далеке лепоте;

и враћаћу се на овај свет
у доба кад злослутнице
једнолико јадају;
у доба кад цвета цвет
зеленога кукурека,
и младе кише падају
у смех сребрених река.

И заплакаћу кад спазим
облака белог галије
небом занихан ход.
И биће ми све жалије
кад реком широком мине брод,
и однекуд рупце беле занишу,
занишу у поздрав рупце беле
далеки дани који ми беху
по болу и смеху
на земњи род.

У загрљају пејзажа

Могло би се рећи да је поетика уметничког исказа потпуна тек онда када стваралац успе да организује ликовни експеримент око виталног језгра свог стваралаштва. Односно, онда када у мноштву општих и личних интересовања успе да препозна нутрину свога бића и преточи је у срж личног стваралаштва. У фотографијама Мирослава Јеремића та тенденција је свила гнездо у области пејзажа. Чини се да од почетка своје каријере, па све до данас, Јеремић, без обзира на повремена одступања и промене фокалних тачака, истрајно негује визију света испуњеног савршеном лепотом природе.

А ко, дирнут лепотом и обиљем облика света из ког смо потекли, не би пожелео да забележи импресије које одузимају дах. И чини се да је за то потребно само мало добро воље и квалитетна техничка опрема, а заправо тајна се крије, или бар тако сведоче Јеремићеви пејзажи, у синкретизму. Кадрови креирани у стплљивом тиховању, са оком ослоњеним о скучену раван призме која пропушта светлост, указују на самотну, дуготрајну припрему и вишеструко проницање у тајне вибрације живота појединих предела. На Јеремићевим фотографијама затичемо аутохтоне биљне врсте, специфичне сојеве облака, разнолике геоформације и ретка станишта. Другим речима, поред фотографске вештине, у порагу за мотивима укључена су и бројна, деценијама брижно негована специфична знања из области географије, биологије, ботанике, физике, геологије, топографије... Свако од ових истраживачких понирања представља драгоцен раритет, не само у фактографско – историјском контексту, већ и на плану подстицања научних и естетских расправа и додатних потврда и трагања.

Ипак, највећа вредност огромне ретроспективне галерије до сада снимљених пејзажа почива у ликовном експерименту. Јеремић је своје прве визуелне импресије забележио као и сваки други фотограф ентузијаста. Опчињен, позван да сведочи, помало острашћен пуштао је да га природа води од мотива до мотива. А онда су полако почели да израњају садржаји који превазилазе миметчку тежњу осликавања света. У његовим кадровима освануле су конструције, форме, колористичка поигравања, разнородни ритмови елемената, хармонична усаглашавања дисонантних садржаја, рефлексije светлости, пулсирање сенки и манипулација визуелним површинама. Тог тренутка, Мирослав Јеремић се уписао у редове оних стваралаца који својим радом успевају да надиђу уобичајено поимање медија фотографије и да закораче у танану и тешко додирљиву област уметности. Данас, пред његовим пејзажима стојимо као у галерији класичног сликарства. Не само као посматрачи рефлексije видљивог света, већ опчињени структуром алувијалних линија, одмерено пресечених кадрова, бајковитих и нестварних атмосфера креираних у контрасветлу, дуалистичких површина зачињених фином тонском градацијом и унутрашњим пулсом материје почињемо да постављамо питања вишег реда. И у том трену исчезавања материје заправо се рађа уметност.

НАТАША КРИСТИЋ
Ваљево, август 2023.

ОДРАЗ

РУЖИЦА

КОРЕНИ

ЈУТРО У ГРЕБАЈИ

ДОБРИ ДУХ

МИЛОГОРА

МЕАНДАР

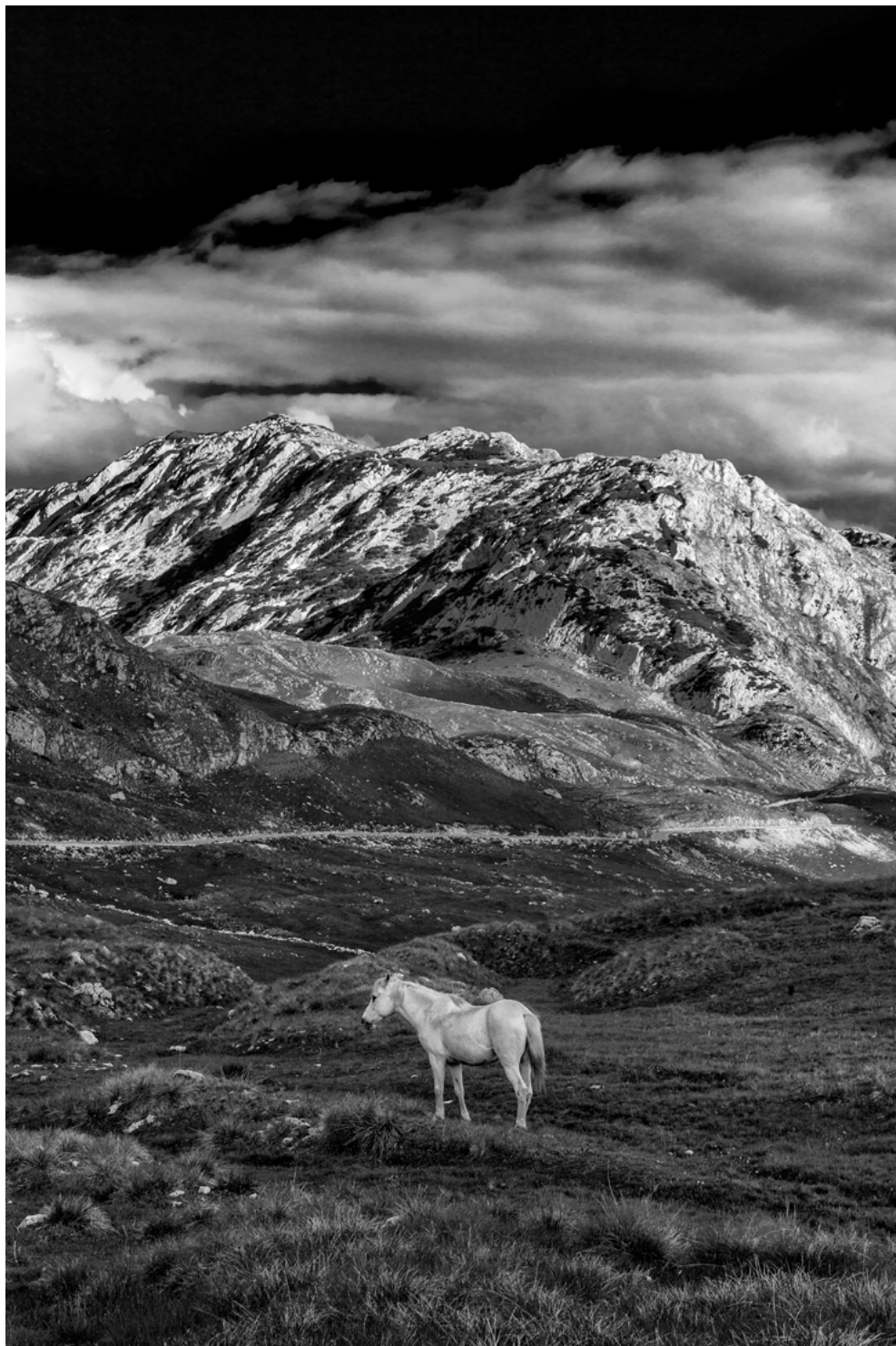
ГОРСКО ОКО

АРАБЕСКА

НАНОСИ

САМАЦ

ЈЕЗЕРСКА ДОЛИНА

ДУРМИТОРСКИ ПРОСТОРИ

ПРОКЛЕТИЈЕ

УСАМЉЕНА

СЕДЛО

ВРЕЛО

ЦРНО ЈЕЗЕРО

ОГЛЕДАЛО

ТАЛАСИ

ЗИМСКИ МИР

JABOPJE

МЕЋА

ЗАЛИВ

ЗЕЛЕНГОРА

ЗАГАЈИЋКА БРДА

РЕЉЕФ

ПУТ

ДИЗАЈН
Никола Николић

ЛЕКТОР
Сандра Софронић

ИЗЛОЖБУ ОМОГУЋИО
ПУБЛИК - Ваљево

РЕАЛИЗАЦИЈУ ИЗЛОЖБЕ ПОМОГЛИ

Штампарија Црвено

Фото студио Емрековић

Графика Гојковић

Стаклорезачка радња Витезовић

Фотографија аутора на корицама: Драган Ђурђевић

и неизмерно хвала супрузи Драгици и ћерки Мирослави на безусловној подршци

Мирослав Јеремић - Јеремија рођен је 1953. године.

Фотографијом се бави још од гимназијских дана у Фото клубу - Ваљево и Друштву истраживача. Студирао је филмску камеру на ФДУ у Београду и радио у ТВ Београд-Студио Ваљево као сниматељ. Бавио се и краткотражним филмом.

Годинама уназад едукује младе фотографе и филмске сниматеље.

Хоби су му географија и ботаника.

Године 2005. проглашен је за „Ваљевца личност године“, у избору Ревиије Колубара из Ваљева. Члан је УЛУПУДС-а од 1997. године. У Фото-савезу Србије има звање мајстора фотографије. До сада је учествовао на многобројним изложбама фотографије и освојио више десетина награда. Иза себе има 16 самосталних изложби у земљи и иностранству са различитом тематиком.

Учествовао је у опремању и изради књига: „Подрињско-ваљевске планине“ др Милорада Васовића; Монографије „Дрина“ групе аутора, у издању Завода за уџбенике и наставна средстава Београд; „Ботаничка башта планинске флоре Црне Горе, Колашин-Дуловине“ др Чедомила Шилића; „Водич кроз лековито биље“ Друштва за лековито биље Ваљево; „Атлас љековитих биљака бјелопољског краја“; „Лепе шуме Србије“ у издању Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде Србије; „Град Ваљево“ у издању Издавачког друштва Колубара; „Ваљевска болница“ у издању Издавачког друштва Колубара; „Реке Србије/Дунав, Дрина, Тиса/“ у издању Фондације за еколошке акције Грин Лимес; „Планина Повлен“ издавач Арс Нова.

Иза себе има монографија сликара: Љуба Поповић, Владимир Дуњић, Милан Туцовић, Васа Доловачки, Марина Накићеновић, све у издању Агенције Ваљевац.

Такође, Мирослав је 25 година сарадник Модерне галерије Ваљево при изради каталога. Бави се и студијском и модном фотографијом.

Ради у ваљевском Публику, где је за протеклих 15 година фотографисао материјал за велики број каталога и календара.